Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 697
Vineri 30 decembrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Sub steagul luminos al partidului, înainte spre noi succese!

Peste două zile vom păși pragul unui an nou. Se obișnuiește ca la încheierea unui an și începutul altuia să privim de-a lungul drumului străbătut, să recapitulăm pașii pe care i-am făcut și să ne gîndim la sarcinile care ne stau în față în anul ce vine. Aceasta cu atît mai mult cu cît în țara noastră pregătirile pentru întîmpinarea Anului Nou coincid cu sărbătorirea unei zile scumpe poporului romîn — Ziua Republicii. Astăzi se împlinesc 13 ani din ziua în care poporul nostru, pășind pe drumul deschis la 23 August 1944, a doborît monarhia și a proclamat Republica Populară Romînă. Treisprezece ani de biruințe mărețe, de transformări înnoitoare, pe calea luminoasă a construirii socialismului, sub conducerea înțeleaptă a partidului. Ca urmare a eforturilor creatoare ale poporului, condus de partid, a muncii sale entuziaste, a fost creată și se dezvoltă o puternică industrie socialistă. In satele noastre pulsează o viață nouă. Un avînt fără precedent cunoaște activitatea culturală și științifică.

In șirul anilor care s-au scurs de la ziua proclamării Republicii și pînă astăzi, anul 1960 a fost un an deosebit de bogat în succese. El ne lasă, în toate domeniile de activitate, o moștenire bogată. În cursul acestui an, primul an din cadrul planului șesenal, producția industrială a țării noastre a crescut, în comparație cu 1959, cu circa 15,5 la sută, față de 14 la sută cît a fost prevăzut în plan. În toate ramurile industriei, și îndeosebi în ramurile hotărîtoare pentru industrializarea socialistă, s-au obținut însemnate depășiri de plan. Sporul la producția [illegible] oțel, de pildă, obținut anul [illegible] este cu 370.000 de tone mai [illegible] în 1959 și depășește cu [illegible] producție de oțel a [illegible] în 1938. In cursul a[illegible] încheie au intrat [illegible] producție noi și importante obiective industriale, printre care se numără fabrica de țevi sudate de la București, cuptorul Martin de 400 de tone de la Hunedoara, fabrica de celuloză din stuf de la Chișcani, fabricile de zahăr de la Bucecea și Luduș și altele. Au început să producă energie electrică primele agregate ale marii hidrocentrale „V. I. Lenin" de la Bicaz — unul din cele mai importante obiective ale planului de electrificare a țării.

Ca în toate domeniile vieții și pe tărîmul agriculturii s-au înregistrat, în anul care s-a scurs, succese remarcabile. Sub influența realizărilor mari obținute de gospodăriile agricole colective, noi mase de țărani muncitori — ascultînd cuvîntul partidului — au pășit pe calea agriculturii socialiste. A crescut numărul raioanelor și comunelor colectivizate în întregime. Dezvoltarea industriei a făcut cu putință lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii, înzestrarea ei cu mii și mii de noi mașini și tractoare. Contribuția sectorului socialist al agriculturii la formarea fondului central de cereale a fost, în anul 1960, de peste 85 la sută.

Pe temelia sănătoasă a dezvoltării economiei țării a crescut în continuare nivelul de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate. Pe lîngă alte măsuri, în cursul anului 1960 au fost efectuate, după cum se știe, importante reduceri de prețuri la o serie de articole de larg consum, care au sporit puterea de cumpărare a populației cu aproximativ 2 miliarde de lei anual.

În cursul anului 1960, oamenii muncii din țara noastră au trăit un eveniment deosebit de important: a avut loc cel de-al III-lea Congres al Partidului, care a făcut bilanțul unei perioade de mari realizări dobîndite de poporul muncitor, perioadă în decursul căreia socialismul a învins în patria noastră. Congresul a consemnat faptul că Republica Populară Romînă a intrat într-o nouă etapă a dezvoltării sale — etapa desăvîrșirii construcției socialismului — și a stabilit un măreț program de muncă și luptă pentru continua înflorire a patriei.

Încheiem deci anul în curs cu rezultate remarcabile în toate sectoarele de activitate. Pe drumul nostru către culmile însorite ale socialismului, către obiectivele de perspectivă stabilite de cel de-al III-lea Congres al P.M.R., în anul care vine vom face noi și viguroși pași înainte. În lumina documentelor elaborate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. și pe baza realizărilor obținute în 1960, plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie—1 noiembrie a.c. a stabilit sarcinile concrete care stau în fața poporului nostru în 1961. În cursul anului ce vine, partidul va concentra eforturile oamenilor muncii pentru continuarea în ritm susținut a industrializării socialiste, pentru creșterea mai departe a producției agricole, vegetale și animale, și pentru ridicarea bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii. Potrivit prevederilor planului de stat pe 1961, producția agricolă, de pildă, va crește, în condiții climaterice normale, cu 19 la sută față de 1960. Există și vor exista toate condițiile pentru ca în noul an agricultura țării noastre, alături de celelalte ramuri ale economiei naționale, să cunoască o nouă și puternică înflorire. Sectorul agricol socialist se va dezvolta cu pași repezi, va continua înzestrarea agriculturii cu noi mașini și tractoare. În 1961 se vor investi din fondurile statului circa 4 miliarde de lei pentru dezvoltarea agriculturii. Ogoarele țării vor primi în cursul anului ce vine peste 12.000 de tractoare, 15.000 de semănători, 6.000 de combine pentru păioase, precum și alte mașini și utilaje agricole. Se vor livra totodată agriculturii aproape 450 de mii de tone îngrășăminte chimice, cu 14 la sută mai mult decît în anul 1960.

Pe plan extern, anul 1960 a fost anul unor noi și strălucite victorii ale forțelor păcii și socialismului. Evenimentele internaționale care au avut loc în acest an demonstrează încă odată că trăsătura caracteristică fundamentală a timpului nostru constă în aceea că desfășurarea evenimentelor nu mai este determinată de imperialism. Acesta nu mai este astăzi atotputernic; imperialismului i se opun astăzi forțe uriașe în continuă creștere, capabile să zăgăzuiască războiul și să impună o pace durabilă. Rolul hotărîtor în această privință îl are existența și dezvoltarea sistemului mondial al socialismului. Puterea lagărului socialist în frunte cu marea Uniune Sovietică, este în permanentă creștere. Mărturie despre aceasta stau strălucitele succese obținute și în acest an de constructorii comunismului din Uniunea Sovietică, realizările dobîndite de oamenii muncii din toate țările de democrație populară.

Un eveniment de seamă în marea luptă pentru statornicirea unei păci trainice în lumea întreagă, pentru triumful ideii de libertate, egalitate și independență a tuturor popoarelor lumii l-a constituit lucrările celei de-a XV-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. În toamna acestui an, de la tribuna O.N.U. a răsunat cu o imensă forță în apărarea păcii și libertății popoarelor, pentru făurirea unei lumi în care să nu mai existe arme și războaie, glasul Uniunii Sovietice și al celorlalte țări socialiste, ca și al altor state iubitoare de pace.

Sărbătorim a 13-a aniversare a republicii noastre populare și ne pregătim să trecem pragul unui nou an în momentul în care în inimile și mințile oamenilor cinstiți de pretutindeni răsună cu putere chemările înflăcărate și ideile luminoase cuprinse în documentele recentei consfătuiri de la Moscova a partidelor comuniste și muncitorești. In lupta popoarelor lumii pentru pace și socialism, pentru o viață mai bună, pentru progres social, Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești are o importanță cu adevărat istorică. Declarația Consfătuirii de la Moscova și Apelul către popoarele din lumea întreagă sînt documente de o uriașă bogăție teoretică și demonstrează înaltul spirit de răspundere și fermitatea neabătută cu care partidele comuniste și muncitorești veghează la destinele omenirii și luptă pentru a apăra bunul ei cel mai de preț — pacea.

Pășim în noul an mîndri și bucuroși de succesele pe care le-am dobîndit pe drumul înfloririi patriei, mîndri și bucuroși că la marile victorii cu care se mîndrește mișcarea luptătorilor pentru pace și socialism și poporul nostru și-a adus contribuția sa. Pășim pragul noului an cu încrederea nestrămutată că în 1961 vom obține, sub conducerea partidului, realizări și mai bogate.

La mulți ani tovarăși! La mulți ani fericiți și rodnici — ani bogați în realizări mărețe demne de epoca măreață pe care o trăim!

Pe marginea scrisorii primite de la colectiviștii din Mărculești (II)

În articolul precedent s-a vorbit pe scurt despre modul cum trebuie crescuți viteii. În continuare ne vom ocupa de creșterea pe baze științifice a tineretului taurin și a vacilor de lapte.

În stațiunea noastră, la vîrsta de 6 luni, viteii sînt separați pe sexe; de o parte se aleg vițelele pentru prăsilă iar de alta tăurașii. Tineretul mascul găsit ca necorespunzător pentru reproducție este castrat și îngrășat pentru carne în condiții economice. Ținînd seama că și dvs. aveți în gospodăria colectivă un număr de 45 vițele și juninci și 51 de juncani socotim necesar să facem aici unele observații cu privire la modul cum este hrănit și îngrijit în gospodărie tineretul taurin și felul cum trebuie să procedați pe viitor în creșterea acestuia. De la început, vă spunem că ne-au plăcut atît grajdurile pe care le aveți, cît și starea de întreținere a vacilor. Am constatat însă că dvs. neglijați într-o oarecare măsură tineretul. Bunăoară acesta este ținut o parte din timp afară în padocuri, în noroi și hrănit în condițiuni nu tocmai potrivite. Este adevărat că în prezent vă lipsesc unele nutrețuri dar nici cele pe care le aveți nu le preparați înainte de a le administra. În loc să tocați paiele și cocenii și să le dați la tineret și vaci stropite cu melească, dvs. colectiviștii, obișnuiți să administrați aceste nutrețuri întregi. Faptul că tineretului nu i se dă în prezent o îngrijire bună se explică — după părerea noastră — și prin aceea că îngrijitorii de tineret nu au o calificare corespunzătoare. O lipsă însemnată care se constată în această privință și care trebuie lichidată este aceea că lecțiile care se țin în cadrul cercului zootehnic din gospodărie nu sînt urmate și de aplicații practice la grajd.

Unele deficiențe se constată în prezent și în creșterea vacilor de lapte. De pildă, aveți în gospodărie unele vaci bolnave și slab productive pe care le hrăniți fără folos. Decît să țineți asemenea vaci în gospodărie mai bine le îngrășați și cu banii luați pe ele puteți să procurați vițele și juninci de prăsilă.

Pentru a lichida definitiv cu aceste lipsuri noi vă asigurăm de tot sprijinul pentru ca de acum înainte să puteți aplica în gospodăria colectivă o bună îngrijire și hrănire a animalelor.

Din analiza făcută de noi în gospodăria dvs. rezultă că în perioada de pășunat și îndeosebi în a II-a jumătate a verii, din lipsă de masă verde, animalele sînt insuficient hrănite și slăbesc. Urmare a acestui fapt este că vacile dau vara o producție scăzută de lapte iar tineretul cîștigă un spor în greutate mult prea mic în comparație cu perioada de stabulație.

PROBLEMA NR. I
ASIGURAREA BAZEI FURAJERE

Pentru ca în anul viitor toate animalele gospodăriei colective să aibă asigurate furaje suficiente și din sorturi diferite apreciem că este necesar ca potrivit indicațiilor date de noi conducerea gospodăriei colective din Mărculești să prevadă în planul pe 1961 suprafețele de teren și culturile pentru nutreț necesare. După calculele făcute de noi se constată că pentru hrana tuturor animalelor, gospodăria colectivă are nevoie pentru perioada de pășunat a anului viitor de o cantitate de aproximativ 5.000 de tone masă verde sub formă de pășune și masă verde cosită. Din această cantitate de masă verde mai mult de jumătate va fi folosită pentru hrana taurinelor. În mod practic această producție de masă verde poate fi obținută prin însămînțarea de plante de nutreț în culturi simple, duble și eventual triple, așa după cum se vede în schema de conveier de la sfîrșitul articolului.

Atunci cînd secara masă verde dă o recoltă abundentă cantitatea disponibilă va fi cosită pentru fîn sau se va însiloza. În caz de secetă, (arșiță) masa verde din conveier se va completa cu porumb însilozat din silozul de rezervă al gospodăriei colective. Pe lîngă masa verde, vacile de lapte, precum și tineretul taurin vor primi pe timpul verii în hrană și un supliment de concentrate bogate în albumină. Tineretul mascul destinat pentru carne va fi îngrășat în mod economic la pășune și cu masă verde cosită, la iesle. Pentru ca animalele să primească o hrănire rațională și pe timpul stabulației, noi recomandăm conducerii gospodăriei colective să ia măsuri pentru a asigura pentru iarna 1961—1962 pe lîngă cantitatea de 3.000 tone de porumb murat și 400 de tone de fînuri care se vor obține prin cultivarea a 130 de hectare cu porumb pentru siloz, a 13 ha cu lucernă veche, 27 de ha cu lucernă nouă, 50 de ha cu borceag și 50 ha iarbă de Sudan (cultură dublă). În vederea cultivării furajelor de mai sus, stațiunea experimentală zootehnică Slobozia se obligă să ajute gospodăria colectivă cu semințe selecționate de lucernă și bostănoase.

Pentru a obține rezultate bune în creșterea taurinelor este necesar ca

Dr. IULIU MAIOR
și Dr. ILIE SAGHIN
de la stațiunea experimentală zootehnică Slobozia, regiunea București.

(Continuare în pag. 3-a)

S.M.T.-urile și-au realizat planul anual de producție

Intensificînd întrecerea socialistă în cinstea zilei de 30 Decembrie, mecanizatorii din S.M.T.-urile din întreaga țară au obținut succese de seamă pe linia îndeplinirii sarcinilor prevăzute în planul de producție. Pînă de curînd pe întreaga țară S.M.T.-urile au realizat un volum de lucrări echivalent cu 15.056.665 hantri, realizînd și astfel planul anual de producție în proporție de 109,8 la sută.

În fruntea întrecerii s-au situat mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunilor Dobrogea, Brașov, București, Maramureș, Suceava și Galați, care și-au realizat planul anual în procente de 105—122 la sută. Pînă la 20 decembrie, un număr de 199 S.M.T.-uri realizaseră și depășiseră planul de producție anual. Printre unitățile cu cele mai mari depășiri ale planului (între 17—52 la sută) sînt S.M.T.-urile Adamclisi, regiunea Dobrogea, Călugăreni, regiunea București, Bărcănești-Ploești, Episcopia Bihorului-Crișana, Hărman-Brașov, Vlădeni-Iași, Obîrșia-Oltenia, Rușețu-Galați și altele.

ÎN PRAG DE AN NOU

Vom lupta pentru îndeplinirea sarcinilor

ELENA MAREȘ
secretar al comitetului sindicatului de la S.M.T. Viziru, regiunea Galați

Azi sărbătorim cea de-a 13-a aniversare a Republicii Populare Romîne și peste o zi vom încheia anul 1960. Cu importante succese în muncă întîmpină aniversarea Republicii și noul an și mecanizatorii S.M.T.-ului Viziru. Cel mai de seamă succes al mecanizatorilor noștri este acela că și în anul 1960 recoltele de griu, porumb, floarea-soarelui etc. obținute de gospodăriile colective deservite de ei, au fost deosebit de bogate. Gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie", din comuna Golășei, bunăoară, a obținut la griu o producție medie la hectar de 1.660 de kg de pe suprafața de 900 de hectare, la porumb peste 2.500 de kg de pe 960 de hectare, iar la floarea-soarelui aproape 1.700 kg de pe 320 de hectare. O dată cu încheierea anului 1960, mecanizatorii noștri se mîndresc și cu faptul că au realizat peste 106.000 hantri în loc de 103.722 hantri, iar prețul de cost al hantrului a scăzut la 59,33 lei față de 70,40 lei cît a fost planificat la începutul anului. De asemenea, S.M.T.-ul nostru a reușit să facă economii în valoare de aproape 800.000 de lei, față de 400.000 cît a fost inițial angajamentul luat la începutul anului.

Zilele trecute mecanizatorii noștri au prelucrat și dezbătut cifrele de plan pe anul 1961. Cu acest prilej, întregul colectiv de muncă al S.M.T.-ului și-a luat angajamentul ca în anul care vine să lucreze cu mai mult elan și interes în vederea obținerii de noi și importante succese în muncă. „Să facem numai lucrări de calitate, producțiile la hectar de grîu, porumb, floarea-soarelui etc. pe ogoarele colectiviștilor să fie cu mult mai mari față de anul 1960, să reducem prețul de cost al hantrului, să realizăm economii..." Iată doar cîteva din angajamentele mecanizatorilor noștri pentru noul an care bate la ușă. De realizarea lor sîntem siguri. Toți mecanizatorii sînt pătrunși de un singur gînd: noul an să le aducă noi și importante succese în muncă.

Activitatea noastră va fi și mai rodnică

DRAGOMIR BALAJ
candidat în științe,
șef de laborator la Institutul de Cercetări horti-viticole

Pentru noi specialiștii care lucrăm în sectorul protecției plantelor anul 1960 a avut o importanță deosebită. În luna august a acestui an s-a ținut la București cea de-a X-a Conferință Internațională de Carantină și Protecția Plantelor, cu care prilej a fost înfăptuit un larg schimb de experiență între delegațiile sosite din diferite țări. La această conferință, numeroși delegați străini au subliniat succesele importante obținute de către țara noastră în acest sector, atît în ceea ce privește organizarea cît și cercetarea științifică.

Cercetările întreprinse în anul 1960 în domeniul protecției plantelor horti-viticole au dus la obținerea unor rezultate de mare însemnătate pentru producție. Este vorba în primul rînd de elaborarea metodelor pentru avertizarea tratamentelor împotriva celor mai păgubitoare boli și insecte dăunătoare plantelor horti-viticole. Aceste metode stau la baza avertizărilor pe care le dau stațiunile de avertizare de pe lîngă stațiunile experimentale ale Institutului de cercetări horti-viticole, precum și punctele de prognoză și avertizare din rețeaua Serviciului de protecția plantelor din Ministerul Agriculturii.
și dăunători, în combaterea buruienilor și în cercetarea unor probleme de toxicologie.

Pentru anul 1961 în fața cercetătorilor din domeniul protecției plantelor stau sarcini importante. Se simte nevoia intensificării cercetărilor pentru stabilirea mijloacelor de prognoză și avertizare și la alte boli și dăunători. Metodele existente trebuie îmbunătățite și simplificate, știut fiind că nu se poate asigura o eficacitate ridicată a tratamentelor decît dacă acestea sînt aplicate la avertizare. Se va acorda, de asemenea, o atenție deosebită metodelor de combatere biologică a dăunătorilor, studierii bolilor produse de virusuri, problemelor de rezistență și imunitate a plantelor față de dăunători și boli. O preocupare de seamă a cercetătorilor o va constitui rentabilitatea măsurilor de protecția plantelor.

Astăzi se împlinesc 13 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne. În acest răstimp partidul ne-a creat și nouă celor ce muncim pe tărîmul cercetărilor agricole condiții de muncă și de trai din ce în ce mai bune. Hotărîți să răspundem prin fapte grijii partidului, noi cercetătorii care lucrăm în domeniul protecției plantelor horti-viticole ne vom strădui ca în anul viitor să împletim și mai strîns știința de nevoile producției. Vom căuta să dăm soluții [illegible]me, pentru a contribui astfel la realizarea sarcinilor trasate oamenilor muncii din agricultură de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

Bilanț și perspective

SABRI EMURLA
președintele gospodăriei colective din comuna Cobadin, regiunea Dobrogea

Iată-ne în prag de an nou. Cu acest prilej orice bun gospodar își face bilanțul realizărilor anului care se scurge, făurește planuri de viitor...

Nouă, colectiviștilor din Cobadin, anul 1960 ne-a adus multe satisfacții. De curînd noi am repartizat produsele cuvenite membrilor drept răsplată a muncii de peste an. A fost o adevărată sărbătoare pentru colectiviști. Care întregi, scîrțîind de povara bucatelor, luau drumul caselor colectiviștilor. Iată-i pe cei 4 membri ai familiei Nemet Geavid, care au făcut în acest an 1.066 zile-muncă, ori pe cei 5 din familia Frătea, cu 1.062 zile-muncă realizate. Spre casele lor s-au îndreptat adevărate convoaie de care și căruțe, doldora de saci încărcați cu grîu, porumb, orz, zarzavaturi, vin, țuică, ulei, zahăr, cartofi etc. Printre alte produse, gospodăria a dat la ziua-muncă cîte 3 kg grîu, 5 kg porumb, 1 kg orz etc. În anul 1960, gospodăria noastră a dat membrilor săi în fiecare lună avansuri bănești revenind în medie 12 lei pentru o zi-muncă. În acest an valoarea unei zile-muncă — produse și bani — se ridică la peste 35 de lei.

Toate aceste rezultate se datoresc hărniciei colectiviștilor noștri. Muncind pămîntul bine și la vreme, am cules rod îmbelșugat (1.780 kg de grîu, 3.010 kg porumb-boabe, 1.880 kg floarea-soarelui peste 18.000 kg sfeclă de zahăr în medie la ha). Sectorul zootehnic al colectivei noastre numără azi aproape 500 de taurine, peste 1.200 de porcine, peste 2.200 de ovine, 15.000 păsări etc. Din acest sector am obținut, de asemenea, producții bune, printre care 2.100 litri lapte pe cap de vacă furajată, 55 litri de lapte de la fiecare oaie și 3,05 kg de lînă, 14 purcei în medie de la o scroafă, 170 de ouă de fiecare găină ouătoare.

Încheiem anul 1960 cu un venit bănesc de circa 6.000.000 lei.

Ce ne dorim pentru anul viitor? Producții tot mai bogate, venituri cît mai mari la hectar. Vrem ca în anul ce vine să contribuim la fondul centralizat al statului cu cel puțin 64 vagoane de grîu, 50 de vagoane porumb-boabe, 32 de vagoane floarea-soarelui, 28 de vagoane lapte de vacă și oaie, 5.600 kg de lînă etc.

Măsurile luate pînă acum, cele pe care le vom lua de acum înainte, și pe care le-am prevăzut în planul de producție pe anul 1961, ne îndreptățesc să credem că dorințele noastre vor fi traduse în fapte spre continua întărire a gospodăriei noastre și fericirea membrilor săi.

Pășim cu încredere în noul an

SURIDIS ACHILE
directorul G.A.S. Poiana, regiunea Argeș

Anul nou ne prilejuiește de fiecare dată ocazia de a face bilanțul muncii noastre și de a ne gîndi la perspectivele viitorului.

De fapt, pentru colectivul gospodăriei agricole de stat Poiana, anul acesta a constituit un examen greu, pe care l-am trecut cu succes. În anul care s-a încheiat, noi am reușit să realizăm indicii de plan la toate culturile, să reducem prețul de cost pe unitate de produs atît în sectorul vegetal cît și în cel animal. Astfel, la porumbul neirigat, am realizat 3.021 kg. boabe la hectar cu 621 kg mai mult decît am avut planificat, iar la floarea-soarelui am obținut 2.002 kg la hectar, adică cu 602 kg la hectar peste plan. Producțiile au fost depășite și la orz, mazăre, soia etc.

În anul 1960, prețul de cost la porumb a fost redus cu 19 lei la tonă, cu 210 lei la floarea-soarelui, cu 108 lei la orz, cu 24 lei per tonă la mazăre.

În sectorul zootehnic, am reușit să îndeplinim planul cu două luni înainte de termen, realizînd pe cap de vacă furajată peste 3.000 de litri de lapte. Prețul unui litru de lapte a revenit la 1,05 lei, față de 1,20 lei cît era planificat.

Toate aceste rezultate obținute în anul trecut au făcut ca gospodăria Poiana să fie fruntașă pe Trustul Gostat Argeș. Pentru prima dată în 1960, unitatea noastră a devenit rentabilă, dînd statului un beneficiu de peste 900.000 lei.

În anul 1961, colectivul nostru s-a angajat să-și sporească eforturile pentru a obține producții superioare la hectar și pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. Pînă la sfîrșitul anului, acest sector va avea, numai la vaci, 250 de capete. Vom valorifica terenurile în pantă slab productive, plantînd viță port-altoi pe o suprafață de peste 60 de hectare și vom sădi pe o importantă suprafață pomi fructiferi.

Avem toate condițiile ca sarcinile ce ne revin prin planul de producție să fie realizate și chiar depășite. Începem anul nou cu încredere în forțele colectivului nostru, care s-a dovedit capabil de a da viață sarcinilor încredințate de partid pentru continua sporire a producției agricole.

Unul din cei mulți

Pe președintele gospodăriei colective „Timpuri Noi" din comuna Belitori, l-am cunoscut într-o zi din toamna acestui an. Atunci Marin Filip era tare ocupat. Tocmai sosiseră în gospodărie un grup de întovărășiți din comuna Rădoiești, pentru a vedea cum muncesc și cum trăiesc colectiviștii de aici.

L-am auzit pe președinte vorbind oaspeților. În cuvinte puține, dar cu înțeles adînc, Filip amintea vizitatorilor cine a stăpînit înainte pămînturile de aci și cît de necăjiți trăiau oamenii. Atunci, ochii lui Filip se încețoșau. Din vorbă-i răzbătea amărăciunea, iar cutele de pe frunte parcă i se adînceau și chipul i se înăsprea. Îl răscoleau amintirile neplăcute ale trecutului.

Marin Filip, ca și majoritatea membrilor gospodăriei colective din comuna Belitori, a dus pe vremea moșierilor, un trai chinuit, plin de lipsuri și suferințe.

De mic copil el a rămas orfan. Maică-sa, Ilinca, a trebuit să se ducă împreună cu cei trei copii, la bunicul lor, care argățea și el din greu pe moșia lui Gogu Hristodorescu. Pînă la 36 de ani Marin Filip n-a știut ce înseamnă viața omenească.

După ce a terminat școala primară, copilul de atunci a vrut să meargă la carte mai departe, căci învăța bine. Dar cu ce? Mamă-sa nu putea să-i cumpere nici o pereche de încălțări. A intrat așadar la stăpîn, la Roșiori de Vede. Avea negustorul un magazin mare „Universal". Filip trebuia să muncească din zori pînă noaptea tîrziu, pentru un blid de mîncare. Firește, n-a putut s-o ducă mult cu munca asta istovitoare. A căzut la pat. Dar negustorului ce-i păsa de soarta slugii? Filip a zăcut într-o odaie afumată pînă ce au venit mamă-sa și bunicul și l-au luat acasă. Însănătoșit, băiatul a intrat cioban la oile unui chiabur din sat. Și aici aceeași viață de cîine... Nici un ceas de răgaz, vară sau iarnă.

Cu obidă se uita Marin Filip la băieții de seama lui, ai bogătanilor, care mergeau la școală.

El, și toți cei săraci, n-aveau parte de așa ceva. Nici la horă n-aveau cu ce se duce. Sărăcia se ținea de el, ca scaiul de oaie.

Mînia îl mocnea însă în inimă.

Și-o mai potolea doar cînd era pe cîmp, cu oile.

Dar într-o zi țara s-a zdruncinat din adîncimi. Nedumerit încă, Filip Marin privea mirat prefacerile cele noi. Încotro să apuce? Cine să-i arate drumul? Din această nedumerire l-au scos comuniștii. Partidul le-a arătat tuturor celor exploatați calea spre o viață mai bună și fericită. Înarmat cu învățătura partidului a pornit cot la cot cu consătenii lui pe calea cea nouă. Astăzi, Filip Marin este președintele gospodăriei colective din comuna Belitori. Colectiviștii l-au ales acum 7 ani conducător pe comunistul Filip Marin, pentru tragerea lui de inimă cu care a muncit la înființarea gospodăriei și pe urmă la consolidarea ei.

Gospodăria colectivă condusă de Filip Marin, ciobanul de altă dată, numără azi 1.200 de familii care lucrează laolaltă peste 3.000 de hectare pămînt arabil.

Că azi gospodăria colectivă din Belitori este o unitate agricolă fruntașă, asta se datorește și lui Filip Marin, președinte iubit și stimat de colectiviști, care pentru meritele lui l-au ales și deputat raional.

Comuna Belitori și-a schimbat și ea fața. Are 4 școli, cămin cultural, magazine și prăvălii sătești. Pe zeci de case noi se înalță antene de radio. Pe lîngă gospodărie s-au înălțat construcții ce împînzesc cîmpul. O viață nouă, plină de belșug, pulsează azi în satul care robea altă dată pe moșia lui Hristodorescu. Oamenii harnici, înfrățiți, pe care nu i-au speriat greutățile firești ale începutului, gustă acum din plin din fericirea prezentului. Toate astea n-au venit fără muncă și osteneală. Iar la înfăptuirea lor a pus cu vrednicie umărul și Filip Marin.

ION GHEORGHIU

Peste 2000 de cititori la Sîntana

Biblioteca din comuna Sîntana, raionul Criș, desfășoară o rodnică activitate în mijlocul colectiviștilor, muncitorilor de la S.M.T. etc. Biblioteca are un număr de peste 2.000 de cititori. De la începutul anului și pînă în prezent în cadrul bibliotecii au fost ținute 5 seri literare, 5 montaje literar-muzicale, 2 consfătuiri cu cititorii etc. În temele serilor literare au fost prezentate figuri de utecisti oglindite în literatură, chipul țăranului de ieri și azi în opera scriitorilor noștri și altele.

Un ajutor prețios în activitatea bibliotecii îl dă organizația de U.T.M. Aceasta îi mobilizează pe utemiști pentru a participa la serile literare, „joile tineretului" și toate celelalte manifestări culturale ținute în cadrul bibliotecii.

ION COȚOI
corespondent

LA CĂMINUL CULTURAL DIN ȘTEFĂNEȘTI

Pe an ce trece satele noastre se înfrumusețează cu astfel de construcții ca cea pe care o vedeți în fotografie și care reprezintă noul cămin cultural din comuna Ștefănești, Regiunea Argeș. Noul cămin este prevăzut cu numeroase încăperi unde se poate desfășura o bogată activitate cultural-educativă.

Plugușor de belșug

Aho! Aho! copii și frați
Stați puțin și nu mînați,
Lîngă plug v-alăturați
Și cuvîntu-mi ascultați;
Hăi, hăi, mînați măi,
Trageți brazdă, măi flăcăi,
Brazdă lungă și bogată,
Cît îi Dunărea de lată
Să rodească grîu-n ea
Mare-n spic cît vrabia.
Cu paiul cît trestia,
Cu boabe una și una
Mari și grele ca aluna.
Și spre moară, în convoi,
Să porniți din zori și voi,
Dar să nu pățiți ca noi.
Că-ntr-o zi, la colectivă,
Am pus saci-n care, stivă,
Și așa, mai către sară,
Am pornit voioși spre moară.
Dar la moară, ce mai gloată.
Zeci de care strînse roată.
Sacii stivă pîn' în pod
Și mulțime de norod.
Moara însă vrednică,
Printre valțuri ferecă,
Grîu ca aurul curat,
Cu tractorul semănat,
Cu combina adunat,
Adunat și treierat.
Și curgea făină-n ladă,
Cum e spuma de zăpadă.
Că-i belșug la noi în sat,
De cînd toți ne-am adunat
Și muncim de o potrivă,
Cot la cot, în colectivă,
Cu mașini din Semeteu
Să sporim rodul mereu,
Căci pămîntul înfrățit,
Rodul ni l-a înzecit.
Hăi, hăi, mînați măi,
Trageți brazdă, măi flăcăi,
Trageți brazdă cu dichis,
Pentru cel ce ne-a deschis,
Drumul ăsta nou sub soare,
Spre belșug și bună stare.
Brazdele belșugului,
În cinstea partidului.
Căci partidul nostru drag,
Ne-a aprins soarele-n prag.
Mințile ne-a luminat,
Din nevoi ne-a ridicat,
Către viață ne-a-ndreptat.
Către o viață nouă, plină,
De belșug și de lumină,
Hăi, hăi, mînați măi,
Și pocniți din [illegible],
Bici cu pleaznă cine are?
Că tractorul, măi voinici,
Nu mai merge după bici
Că e armăsar de foc
Și cu jar o ia din loc.
Cu copitele de gumă,
Fuge și nu lasă urmă.
Iar cu mușchii de oțel,
Cu trei brazde după el,
Scoate harnic de sub plug,
Pîine albă din belșug.
Hăi, hăi, mînați măi,
Trageți brazdă, măi flăcăi,
Brazdă cum n-am mai văzut,
Pentru cei ce l-au făcut
C-o să scrie și-n hrisov
Despre maiștri din Brașov
Despre UTOS-ul vestit
Care rodul ne-a-nzecit.
Hăi, hăi, mînați măi,
Și mai ascultați flăcăi,
Că v-aduc din București,
Tuturor un sac de vești.
Pînă-n cel mai mic ungher,
Țara-i toată-un șantier.
De sus, din Hunedoara,
Pleacă fieru-n toată țara
Și înalță sus pe schele,
Dînd cu creștetul de stele
Fabrici mîndre și palate
Ca-n basmele fermecate.
La Roznov, la Săvinești,
La Chiscani și la Onești,
La Luduș și la Galați
Cît cu ochii colindați,
La Bucecea, la Govora,
Țara nouă-a, tuturora,
Își înalță zîmbitoare,
Dreaptă și biruitoare,
Fruntea-naltă către soare
Și privește-acum senină,
Către pace și lumină.
Hăi, hăi, mînați măi,
Trageți brazdă, măi flăcăi,
Brazdă-adîncă, grea, de plug,
Pentru pace și belșug.
Să rodească glia neagră;
Pîine pentru țara-ntreagă.
Și mai trageți, măi feciori,
Brazde late pentru flori,
Pentru crini, pentru bujori,
Pentru frați, pentru surori,
De dincolo de hotare,
[illegible] mare,
Care luptă cu ardoare,
Pentru pace [illegible]
Hăi, hăi, mînați măi,
Și strigați ura flăcăi,
Pentru țara ce-a-nflorit,
Ca bujoru-n răsărit.
Pentru steaua de rubin,
Care arde pe Kremlin,
Și-și trimite raza-ncoace,
Pentru viață, pentru pace.
Hăi, hăi, mînați măi,
Trageți brazda, măi flăcăi.
Să vă fie casa toată
Ca un stup, îmbelșugată.
Să fiți sănătoși,
Zdraveni și voioși,
Cu chimirul plin de bani,
La anul și la mulți ani.

I. TERBESCU

Mărturii ale bunăstării și civilizației

Vizitez destul de des Dobrogea. De fiecare dată mă minunez de noi și noi realizări. Realizări care au ajuns să transforme aceste locuri, unde în trecut domnea mizeria neagră, într-o grădină înfloritoare, cu mari perspective de dezvoltare.

Nu de mult am trecut prin cîteva sate ale raionului Medgidia. Am intrat prin case, am vorbit cu săteni, le-am văzut și le-am simțit bucuria vieții lor de azi.

Mi-au povestit unii de traiul lor din trecut... Dar trebuie să-l aflu oare de la ei? Am fost și atunci prin aceste locuri, și-l știu. Mă cutremur, deși au trecut ani de atunci.

Cum arăta un sat din raionul Medgidia acum 15 ani? O îngrămădire mai mare sau mai mică de case mici, făcute din pămînt, multe nevăruite și neîngrădite, acoperite cu paie ori stuf, cu geamurile cît un obraz. Rareori găseai un pom fructifer sau o floare. Singura umbră în timpul verii o făcea doar salcîmul. Și tot el stăvilea — chipurile — vînturile calde vara și aspre iarna. Toamna și primăvara noroaiele făceau drumurile anevoioase și chiar imposibile de practicat. Seara, devreme, se strecurau slab prin geamurile minuscule luminile palide ale lămpilor de petrol și chiar ale opaițelor, apoi totul se scufunda în beznă.

Țarina arăta tot atît de jalnic. Aici nici măcar salcîmul nu-l întîlneai. Pămîntul, scormonit cu chiu cu vai cu plugul de lemn, tras de cîte o mîrțoagă de cal, pîrjolit vara de soarele dogoritor iar iarna bîntuit de gerul aspru, nu dădea mare lucru. O recoltă de 6—800 kg. grîu sau 900—1.100 kg. porumb la ha. era socotită ca foarte bună. Or, o asemenea producție nu putea satisface nevoile țăranilor. Foamea și bolile, neștiința de carte și toate ponoasele mizeriei își găsiseră cuib în satele dobrogene. Și atît de înrădăcinate erau, încît păreau fără putință de înlăturat.

Păreau numai, căci în anii puterii populare viața țăranilor muncitori și aspectul lucrurilor din acest raion — ca de altfel din întreaga Dobroge — s-au schimbat fundamental.

La îndrumarea și îndemnul partidului nostru, țăranii muncitori au pășit pe un nou drum, pe drumul belșugului și al bunăstării: gospodăria agricolă colectivă. Treptat, țăranul dobrogean, descătușat de robie și ignoranță, a pornit alături de întregul nostru popor la construirea unei noi societăți, lipsită de exploatare și-n care viața devine din ce în ce tot mai fericită.

Către sfîrșitul anului 1957 țăranii muncitori din raionul Medgidia au obținut un mare și important succes în construirea socialismului la sate: colectivizarea în întregime a agriculturii.

Azi ogoarele dobrogene sînt brăzdate adînc în lung și-n lat de tractoare puternice, iar lucrările de bază ale solului, însămînțările, o bună parte din lucrările de întreținere a culturilor prășitoare și recoltatul păioaselor se execută cu mijloace mecanizate. Vînturilor le-au stăvilit puterea prin perdelele de protecție plantate cu ani în urmă. Iar pentru înlăturarea efectelor distructive ale secetei s-au amenajat și construit deja sisteme de irigații pe mai bine de 4.000 de ha. de teren arabil. Și asta, în prima etapă.

Munca în marea gospodărie colectivă, după cele mai noi cuceriri ale științei, a făcut ca pămîntul să rodească mai bine. După numai cîțiva ani, aridul pămînt dobrogean a dat producții de două și chiar de trei ori mai mari față de cele mai bune recolte din anii regimului burghezo-moșieresc.

Anii din ce în ce mai îmbelșugați au început să aștearnă bunăstarea în satele dobrogene. Se zidesc, din cărămidă, o mulțime de case noi, cu camere spațioase, luminate de ferestre mari, acoperite cu țiglă. Casele mici, căzute într-o rînă, sînt pe cale de a dispare. Străzile lărgite și pietruite sînt mărginite de-o parte și de alta de trotuare, iar în lungul lor străjuiesc șiruri de pomi încă tineri. Casele sînt împrejmuite, iar în jurul lor cresc pomi fructiferi. La geamuri flutură perdeluțe și zîmbesc din ghivece flori.

De curînd colectiviștii din raionul Medgidia au înscris în palmaresul lor un nou și mare succes: electrificarea în întregime a satelor. Lampa de gaz și opaițul au fost înlocuite de becuri luminoase. Odată cu electricitatea au apărut din ce în ce mai multe aparate de radio. Străzile sînt și ele luminate. Rețeaua cinematografică s-a extins aproape peste tot. Dacă în trecut nici nu se putea pomeni de cinematograf acum din cele 53 de sate din raion în 48 există cinematografe, iar în curînd vor exista în fiecare sat. Pare uimitor și totuși așa este. Țăranul dobrogean, trezit din întuneric și mizerie, după numai un deceniu și jumătate, audiază emisiuni de radio, vizionează filme și asta la el acasă, la el în sat.

Cînd ar fi putut, spre exemplu, Seidameț Arsacai, colectivist fruntaș din comuna Ciocîrlia, care n-avea casă, să-și dureze o casă nouă, să-și introducă lumina electrică și să-și mai cumpere și aparat de radio? Vasile Bașturea, Zamfir Serbu, Ionuș Murat din Ciocîrlia, Dobrescu Dumitru, Ștefan Lungu, Petre Sincan din comuna Dunărea, și-au construit case noi, și-au cumpărat aparate de radio și-au introdus sau își vor introduce lumina electrică. Și ca ei sînt astăzi mii de colectiviști pe meleagurile acestui raion. În casele colectiviștilor din raionul Medgidia se găsesc peste 5.000 de aparate de radio, iar 17 sate sînt radioficate.

Înainte pentru țăranii muncitori cartea era o taină de nepătruns. Azi colectiviștii sînt toți știutori de carte și au la îndemînă 44 biblioteci sătești și 444 de biblioteci de casă, care sînt frecventate de peste 20.000 de cititori.

Electrificarea satelor va da de asemenea posibilitate colectiviștilor din raionul Medgidia să mecanizeze o sumedenie de munci. Motorașe mici vor acționa tocători de nutreț, trioare, vînturători, pompe de apă, mașini electrice de muls, mașini de tuns oile și cîte altele, făcînd [illegible] munca omului tot mai ușoară și mai spornică.

V. C[illegible]CU

Ieri și azi în comuna 30 Decembrie

trăit cu intensitate ultimii 13 ani, pe schelele înalte ale construcției socialiste, această perioadă de timp ne pare destul de mare, mai cu seamă atunci cînd folosim ca unitate de măsură nu ziua, luna sau anul, ci realizările pe care le-am dobîndit. Lucrul acesta se vădește pe deplin nu numai cînd ne referim la realizările întregii țări ci chiar la cele înfăptuite într-o singură comună. Ce era, bunăoară, pînă nu cu mulți ani în urmă comuna numită pe atunci Regele Ferdinand I — azi „30 Decembrie" — situată la cîțiva km de București, pe șoseaua ce duce către Giurgiu? Răspunsul la această întrebare ni-l dă tov. Tilă Zamfir, ieri truditor pe domeniul regal, azi președinte al sfatului popular al comunei.

— Nu greșesc cu nimic — istorisește acesta — dacă spun că comuna noastră era un loc unde munca istovitoare, chinul, durerea și umilința se statorniciseră ca la ele acasă. Aceasta în ciuda faptului că ne aflam la numai cîțiva km de Capitala țării și că satul purta numele unui cap încoronat. Pentru noi, cei mai în vîrstă, vremurile trăite atunci nu se pot șterge chiar așa ușor din memorie. Lipsiți de pămînt și de alte mijloace de trai, majoritatea locuitorilor din comună trudeam din zi pînă în noapte la ferma regală, ori pe pămînturile moșierului Cici Boroș. Și nu în puțini ani se întîmpla ca bruma de bucate pe care o agoniseam să nu ne ajungă nici pînă la ieșirea din iarnă. Să nu mai vorbim de faptul că în comună nu erau decît doi învățători și eram complet lipsiți de asistență medicală. Neștiința de carte, mizeria, bolile erau pe-atunci tot ceea ce caracteriza viața noastră. Dar, ducă-se pe pustie vremurile acelea. Amintirea lor ne este prea chinuitoare. Să discutăm mai bine de viața de azi a comunei.

Președintele Tilă [illegible] acum putere, vorbele îi vin mai repede în minte, ochii îi sînt mai strălucitori.

— Alungarea din țară de către popor a ultimului vlăstar al Hohenzollernilor — continuă el — a însemnat pentru noi trecerea la o viață cu adevărat liberă. Începînd de la 1 ianuarie 1948 comuna noastră a primit numele de „30 Decembrie", iar fostul domeniu regal a trecut în proprietatea statului ca bun al nostru, al tuturor. De asemenea, am uitat să amintesc că nu cu mult înainte de alungarea regelui, moșia lui Cici Boroș a fost împărțită oamenilor din comună. Ceea ce am înfăptuit de atunci și pînă azi puteți vedea dacă faceți o plimbare prin sat.

O zi întreagă am petrecut-o în comuna „30 Decembrie". Am poposit mai întîi la fostul „domeniu al coroanei". Aici, în anii regimului democrat popular a luat ființă unul dintre cele mai moderne combinate agro-alimentare din țară. În orice anotimp al anului, fie vară, fie iarnă, combinatul produce toate alimentele de care are nevoie pentru bucătăria sa cea mai pricepută și exigentă dintre gospodine, începînd cu verdețuri, ridichi și roșii și sfîrșind cu cele mai superioare preparate din lapte și carne. Cine sînt cei care produc toate acestea? Oamenii. În bună parte aceeași oameni care nu cu mulți ani în urmă trudeau ca niște robi pe domeniul coroanei. Dar cîtă deosebire între ceea ce au fost în trecut și ce sînt azi. Iat-o de pildă pe Ilie Ecaterina, o femeie de vreo 50 de ani, care pînă în 1947, desculță și înfometată, a muncit la grădina de legume a fermei regale. Azi, îmbrăcată într-un halat alb ca spuma, lucrează ca muncitoare calificată la secția de lactate a fabricii combinatului. Hrana și îmbrăcămintea nu mai constituie în prezent o problemă pentru ea. Ba mai mult chiar, cu vreo 3-4 ani în urmă, în locul cocioabei [illegible] o casă nouă, mare și frumoasă, și-a cumpărat mobilă și toate cele necesare unui trai omenesc. Aceeași viață luminoasă trăiesc azi toți ceilalți locuitori ai comunei, fie că lucrează ca muncitori la combinatul agro-alimentar, fie că muncesc înfrățiți pe ogoarele gospodăriei colective. Căci, trebuie spus că începînd din luna octombrie a acestui an toate familiile de țărani muncitori din comună fac parte din gospodăria colectivă „30 Decembrie". Mărturie a traiului îmbelșugat pe care îl duc acum locuitorii comunei, stau zecile de case noi construite în ultimii ani, cele aproape 400 de aparate de radio, mai bine de 150 de aragazuri și peste 10 televizoare existente în comună. Analfabetismul, această plagă moștenită din trecut, a dispărut și el odată cu mizeria, cu foametea. Azi în comuna „30 Decembrie" există o școală elementară de 7 ani și un liceu seral unde predau lecții 17 cadre didactice.

(Fiica colectivistului Francu Ion, bunăoară, urmează în acest an cursurile clasei a 8-a a liceului seral). Dispensarul medical, casa de naștere, căminul cultural, clubul de la combinat sînt de asemenea, instituții social-culturale care au apărut în comună în ultimii ani. Dacă mai adăugăm și faptul că începînd din anul 1952 comuna a fost electrificată, tabloul marilor înnoiri care au avut loc în această așezare din patria noastră, desigur că se va contura și mai bine. Sînt realizări însemnate, pline de semnificație, care oglindesc în mic ceea ce de 13 ani încoace harnicul nostru popor muncitor, sub înțeleapta conducere a partidului, înfăptuiește în mare în patria întreagă: viață nouă, belșug, bunăstare.

V. POMPILIU

MAMALIGA BOIERULUI

Era în noaptea de revelion. Piftia fusese bună, într-adevăr, iar friptura de curcan cu mazăre întrecuse cîrnații de porc pe varză călită. Cozonacului, gogoșilor și plăcintei, nimeni nu a putut să le-aducă vreo vină. Poate doar vinului rubiniu, care deși mai tînăr, prinsese să stîrnească, însoțit de muzica dulce și molcomă a radioului, amintiri vechi...

Ispas și-a trecut un deget peste mustăți, a închis pleoapele pe jumătate și turnînd încet din carafă în pahare, spuse, părînd că vrea să socotească carații de foc ai lichidului:

— Bun soi de viță... Smeoaică adevărată... De pe dealul Cocoașei...

— Îți mai aduci aminte, măi Ispase, de boier Tudoran? Cum spunea: dați zor mă, să nivelați creasta Cocoașei, că vine fii-mea din Berlin și vreau să fie gata foișorul și șoseaua pentru plimbare. Și noi... noi ce-i ziceam Ispase? întrebă Gavrilă.

Ispas se-ncruntă și tăcu.

În locul lui, răspunse nevastă-sa, Irina.

— Da, da, boier Tudoran... Îi ziceam: „e pămîntul nostru boierule, și-i păcat de viișoara noastră"...

— Da, da — viișoara noastră! continuă Gavrilă. Și dumnealui, boier Tudoran ce răspundea? Striga ca un turbat: „Să nu vă puneți în proptă, că vă mîntui și de case nu numai de vie! Ați înțeles?"

— Așa, așa zicea, reluă Irina.

Dar Gavrilă se-ncinse în discuție și nu o lăsă să continue:

— De ce taci, Ispase, că pe tine te-a și bătut! Ce, ți-e rușine să recunoști? Hai, zi, nu te codi, că nu ești decît tu și cu nevasta-ta Irina. Te sfiești de mine? De Maria? Noi știm cine a fost boier Tudoran și am văzut cu ochii noștri ce ți-a făcut. Copiii mei? Zi-le să afle și de la tine cum o duceam noi pe-atunci.

Ispas tăcea și privea în pămînt.

— Nu vrei, ai? — îl zădărî Gavrilă. Poate ai uitat cum te-a ținut zece ani slugă neplătită?

— Afurisitul! — strigă și Maria. Mai deunăzi, mă-ntîlnii cu el în piață, la oraș. Îi întorsei spatele, dar el: „Ce faci, lele Mario?" Auzi, lele Maria, parcă am fi fost întotdeauna de-o seamă. „Ce-ai de vînzare, ouă?" „Ouă"! — îi răspunsei eu scurt, „Așa, făcu el în batjocură. Și cu cît le dai?" I-am spus prețul și el s-a strîmbat: „Scumpe". „Pentru dumneata sînt scumpe, că ai fost învățat să le iei degeaba. Și nu numai că ni le luai fără bani, ni le și măsurai cu inelul. Asta e mic, adu altul Mario, ziceai". În jurul nostru s-a adunat multă lume.

„Ce e? Ce s-a-ntîmplat?" a întrebat cineva". Boierul a mîlcit-o! și a plecat pe ici încolo".

— Ha! Ha! Ha! riseră Gavril și Irina. Bine i-ai făcut.

— M-am întîlnit și eu cu boier Tudoran — spuse în sfîrșit Ispas.

— Cînd? întrebară cu toții.

— Să fie o săptămînă... Eram în tren. Veneam de la oraș. Se așezase din întîmplare pe bancă, în fața mea. Venise îmbrăcat în haina lui de blană și încărcat cu pachete. M-a privit lung. L-am înfruntat cu ochii.

— Parcă te-aș cunoaște — mi-a zis.

— Parcă...

— Nu ești Ispas?

— Da. Eu sînt. Ispas care ți-am fost slugă.

— Și acum la cine slujești?, m-a întrebat el.

— La mine!

— Aha...! Într-adevăr! Oi fi intrat și-n colhoz.

— Am intrat. În colectivă.

— Tii! Și cum o duci?

— O duc bine, că am de toate. Numai una-mi lipsește: Nu mai am mămăliga pe care-o mîncam la dumneatale.

— Cum? Ce spuseși? N-ai mămă... Vezi mă, Ispase, cînd slujeai la mine era mai bine!...

— Mai bine? am rostit eu apăsat și boierul s-a speriat. Mai bine, am zis încă o dată și l-am făcut să se tragă mai departe de mine. Ai uitat cum era mămăliga pe care ne-o dădeai tu? Ai uitat că era amară? Că din cauza ei eram bolnav de pelagră? am țipat cît m-a ținut gura. Boier Tudoran a început să facă fețe, fețe. A încercat să îngaime ceva, dar n-a putut și eu am continuat: „Acuma nu mai mănînc mămăligă. Mănînc pîine albă și cozonac"... Am început apoi să-i strig toate cîte am agonisit în ultimii ani. I-am spus și de fiu-meu care învață să iasă inginer și de fii-mea învățătoarea...

Se zbîrcise boierul, de nu mai știa ce să facă. Lumea din vagon se uita la el și rîdea în hohote. Dac-a văzut ce-a văzut, și a luat pachetele și a plecat în alt vagon, dar unul dintre călători tot nu s-a lăsat și-a strigat:

— Unde pleci? Te duci să pui de mămăliga boierule?

Ispas ar fi vrut să spună că boierul n-a mai răspuns nimic și s-a făcut nevăzut, dar nu-și putu termina vorba. Toți izbucniră într-un hohot puternic...

MARIA ARSENE

DIN FOLCLORUL POPORULUI NOSTRU

Mai de mult n-am fost bogat

Mai demult n-am fost avut
Și-am trăit cum am putut.
Mai de mult am dus-o rău
Ș-o fost vai de capul meu,
Că n-avem pită pe masă
Și nici voie bună-n casă.
N-avem pită la copii
Și trăiam în datorii.
Găzdacii-mi ziceau colduș
Cînd le ceream împrumut.
Da' eu zău n-am colduit
Că amar m-am pironit,
Și tăt lor le-am hăznuit.
Că eu dup-un an de zoală
N-am avut ce pune-n oală,
Nici de dulce, nici de post
C-atunci lumea mea n-o fost,
Da' ei după munca me
Doamne bine mai trăie.
Și Partidu-atunci mi-o spus
— Dus-ai greu și ți-i de-ajuns
Ș-am pornit pe drumul lui,
Pe drumul Partidului.
Și acum îi lumea mea
Cum n-o fost de cînd îi ea,
Lumea mea și-a celor mulți
Să nu mai umblăm desculți.
Ș-avem casă cu lumină
Și mîncare cu hodină.
Frunză verde de molid,
Să trăiești măreț Partid.
Îți mulțumim că ne-ai dat
Traiu-ăsta-mbelșugat.

(Auzită în comunele Suciu de sus și în Văleni, raionul Lăpuș, Regiunea Maramureș).

Mult îmi zicea iedera

Mult îmi zicea iedera
De ce nu-s vesel ca ea,
Că eram îngălbenit
Și de greu tot cătrănit.
Că eram tot supărat
Și de greu împovărat.
Spusu-i-am ca să mai tacă,
Pînă greul o să-mi treacă.
Spusu-i-am să mai aștepte,
Pînă vremea să se-ndrepte.
Și-ndreptatu-s-a lumea.
Doamne dragă îi viața,
Fără griji și supărare,
Fără greu și-ntunecare.
Iederă de m-ai vedea,
Amu iar m-ai întreba
De ce-s verde ca și tine
Și-s vesel și trăiesc bine.
Spune-ți-oi iederă, spune,
Cum o duc eu azi pe lume.
De amar și de slujit,
Partidul ne-o mîntuit,
Ș-am făcut gospodărie,
Ca mai bine să ne fie
Și muncim cu voie bună
Cu tot satul împreună
Iederă, azi am de toate
Și lumină și bucate.
Casă mare luminoasă
Și belșug în veci pe masă.

(Auzită în satul Dealul Mare din raionul Lăpuș)

Culese de CHIRA VERA

UN MARE COMBINAT CHIMIC

În acțiunea de ridicare pe o treaptă superioară a agriculturii patriei noastre, înzestrarea tehnică și aprovizionarea acesteia cu îngrășăminte chimice au constituit și constituie și pe mai departe obiective de seamă ale partidului și statului nostru democrat-popular. De aceea, în ultimii ani în țară s-au ridicat numeroase uzine și fabrici producătoare de mașini, unelte și substanțe chimice necesare agriculturii. În fotografie: vedere parțială a combinatului chimic Năvodari din Dobrogea.

Pentru o mai largă consultare a publicațiilor agricole de specialitate

Ing. P. MARTIN
directorul Direcției Propagandă și Presă din Ministerul Agriculturii

Sarcinile mereu sporite ale sectorului agricol atrag după sine și necesitatea continuei ridicări a nivelului profesional al cadrelor ce activează în acest important sector al economiei naționale. Realizarea lor atît sub aspect cantitativ cît și calitativ — asigurîndu-se în același timp o simțitoare creștere a productivității muncii și o reducere importantă a prețului de cost — solicită din partea lucrătorilor din agricultură menținerea lor în pas cu tot ce este nou, cu tot ceea ce știința și practica înaintată le pune la dispoziție.

Progresul uriaș făcut în ultimii ani în domeniul mecanizării agriculturii, al chimizării ei, condițiile noi create de terminarea în linii generale a cooperativizării agriculturii au deschis și deschid cîmp larg de acțiune noului.

Pentru cunoașterea, însușirea, popularizarea și generalizarea noului în agricultură, sînt folosite variate forme. Un sprijin prețios pe care-l acordă Ministerul Agriculturii cadrelor sale în scopul arătat mai sus îl constituie editarea publicațiilor agricole de specialitate, cum sînt revistele: „Probleme agricole", „Probleme zootehnice și veterinare", „Grădina, via și livada", „Mecanizarea și electrificarea agriculturii", „Revista de Geodezie și organizarea teritoriului", „Apicultura" și „Méhészet".

Pentru o mare parte din cadrele de cercetători, cadre didactice, ingineri și tehnicieni, medici veterinari din unitățile agricole socialiste, pentru o mare parte din cei ce activează — în cadrul secțiilor agricole regionale și raionale, revistele de specialitate au devenit un sfătuitor apropiat și un sprijin permanent. În paginile acestor reviste, inginerii, tehnicienii și toți specialiștii din agricultură au găsit multe răspunsuri la problemele ce-i preocupă, cu ajutorul lor au rezolvat multe probleme legate de specificul locului lor de muncă. În paginile revistelor au găsit o largă informare asupra cuceririlor științei și practicii din țara noastră și de peste hotare.

Merită să fie menționat faptul că la revista „Grădina, via și livada" sînt abonați aproape toți inginerii și tehnicienii din stațiunile Institutului de cercetări horti-viticole, începînd de la brigadieri pînă la conducătorii unităților. De exemplu, la Stațiunea experimentală viticolă Drăgășani, la această revistă sînt abonate 29 de cadre iar la Stațiunea experimentală horti-viticolă Ștefănești 31.

Revistele au devenit un bun sfătuitor al cadrelor de conducere din gospodăriile agricole colective. Iată, de exemplu, cîteva cuvinte despre aceste reviste dintr-o scrisoare adresată Redacției Revistelor agricole de către Ion Cîrceag, președintele gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman, Regiunea Brașov: „Printre revistele pe care le consultăm este și revista „Probleme zootehnice și veterinare" care tratează probleme de creșterea animalelor și apărarea sănătății lor, probleme care ne sînt utile în egală măsură și în fiecare zi.

Urmărim cu interes această revistă de la care primim un mare ajutor tehnic în creșterea animalelor; în ea găsim metode noi pe care le putem folosi, experiența și rezultatele obținute în producția animală, după care ne putem orienta în activitatea noastră. Sîntem bucuroși că în prezent articolele scrise despre gospodăriile colective au început să se înmulțească".

Față de anii trecuți, paralel cu creșterea numerică a cadrelor cu pregătire medie și superioară în agricultură, a crescut și numărul cititorilor la publicațiile agricole de specialitate.

Se constată însă că față de numărul cadrelor cu pregătire medie și superioară care activează în momentul de față în agricultură și cărora le sînt adresate aceste publicații, numărul celor abonați la revistele de specialitate este [illegible] mic. Mai sînt cercetători, cadre didactice din învățămîntul superior [illegible] mediu, ingineri și tehnicieni, medici [illegible] veterinari, care încă [illegible] și-au făcut [illegible] din revista de specialitate un sfătui[illegible]tor apropiat. Se pune atunci întrebarea firească, cum [illegible] pasul aceste cadre cu noile cuceriri ale științei și [illegible] tehnicii din țara noastră, cu cuceririle [illegible] științei și tehnicii mondiale, în scopul [illegible] aplicării în producție a tot ceea ce [illegible] nou, a ceea ce duce spre [illegible] progres? [illegible] reușesc aceste cadre să [illegible] propagatori ai noului în agricult[illegible] organizatori ai producției pe ba[illegible] noi, socialiste?

Creșterea și dezvoltarea în [illegible] impetuoasă a sectorului socialist-coop[illegible]erat din agricultura țării noa[illegible] a deschis un cîmp larg de apl[illegible]are a celor mai înaintate metode [illegible] de lucru în agricultură. Aceasta [illegible] impune din partea fiecărui lucrăt[illegible]or din agricultură o largă cons[illegible]ultare a publicațiilor de specialit[illegible], însușirea noilor metode descri[illegible]se, popularizarea și mai ales introducerea lor în producție. Aceasta impune ca nici unui inginer, tehnician, medic veterinar să nu-i lipsească din biblioteca sa personală publicația de specialitate.

Un aport serios la acțiunea de lărgire a pătrunderii revistelor agricole de specialitate în rîndurile tuturor lucrătorilor din agricultură cărora le sînt adresate îl poate și trebuie să-l aducă secțiile agricole regionale și raionale, trusturile regionale ale gospodăriilor agricole de stat.

În acțiunea de îndrumare și control pe care o desfășoară pe teren, pe lîngă celelalte probleme pe care le urmăresc, este necesar să urmărească și modul cum se străduiesc cadrele noastre să-și ridice continuu calificarea profesională, cum se străduiesc ele să capete noi cunoștințe la nivelul tehnicii celei mai înaintate, ce publicații de specialitate consultă pentru buna și fructuoasa desfășurare a activității lor.

Un rol important în activitatea de popularizare și extindere a numărului de cititori la publicațiile agricole de specialitate poate și trebuie să-l aibă difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

De asemenea, pentru a crea posibilitatea unei cît mai largi consultări a publicațiilor agricole de specialitate, organele serviciilor de difuzare a presei ar trebui să intervină cu mai multă eficacitate în a le pune la îndemîna solicitanților.

Pentru a se da posibilitate tuturor cadrelor din agricultură cărora le sînt adresate publicațiile agricole de specialitate de a se abona la revistele care îi interesează, acțiunea de colectare a abonamentelor s-a prelungit pînă la 5 ianuarie 1961. Se impune deci ca pînă la aceea dată nici unui inginer, tehnician sau medic veterinar să nu-i lipsească din biblioteca sa personală revista de specialitate.

Pentru ridicarea calificării profesionale

Paralel cu repararea utilajului pentru lucrările agricole din campania de primăvară, la gospodăria de stat Ploești se acordă o atenție deosebită și ridicării calificării profesionale a mecanizatorilor. În fotografie: inginerul mecanic Pașoi Nicolae explicînd unui grup de tractoriști cum trebuie remediate uzurile ce au apărut la motorul unui tractor după un an de funcționare.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Pentru 3.000 — 3.500 de litri de lapte pe cap de vacă, pentru sub un leu preț de cost per litru

De la 2.531 la 3.200 de litri

Cele două cifre din titlu reprezintă, în ordine, producția de lapte pe cap de vacă furajată în anii 1959 și 1960. După cum se observă, creșterea numai într-un an a producției medii se apropie de 700 de litri. Este acesta un succes? Neîndoielnic.

Succesul își are explicația în faptul că conducerea gospodăriei a considerat îndeplinirea planului de producție la lapte o sarcină dintre cele mai importante. De aici și atenția deosebită acordată sectorului taurin. Mulgătorii au fost temeinic școlarizați, furajele produse au fost de calitate și în sortimente variate pentru a se putea întocmi rații complete. Concomitent cu o bună îngrijire a vacilor s-a dat atenția cuvenită și creșterii efectivului. Față de sfîrșitul lui 1956, acesta a fost — la 31 octombrie a. c. — de aproape două ori mai mare. Raportată la aceeași perioadă, cantitatea de lapte livrată a crescut de 4 ori. Deci paralel cu creșterea de 2 ori a efectivului a crescut de 2 ori și producția de lapte pe cap de vacă furajată. Dublarea producției de lapte pe cap de vacă în numai 4 ani este unul dintre succesele importante ale gospodăriei noastre. De altfel, trebuie spus că în numai 10 luni din 1960 noi am obținut pe cap de vacă furajată cu peste 200 de litri mai mult lapte decît în tot anul 1959.

Gospodăria de stat Salonta a obținut rezultate merituoase și în privința reducerii prețului de cost. Laptele a fost produs cu 1,63 lei litrul în 1959 și numai cu 1,09 lei în 1960. Calculul arată că într-un singur an **gospodăria a mărit producția de lapte cu 28 la sută și a redus prețul de cost cu 36 la sută.** Aș vrea să amintesc aici că gospodăriilor de stat, Congresul al III-lea al partidului le-a trasat sarcina să reducă (pînă în 1965 față de 1959) prețul de cost al principalelor produse cu cel puțin 30 la sută. Deși gospodăria noastră s-a achitat într-un singur an de această sarcină noi considerăm că, față de posibilitățile pe care le avem, prețul de cost continuă să fie ridicat. Pentru 1961 ne propunem să producem laptele cu sub un leu litrul. Propunîndu-ne acest lucru ne-am gîndit mai întîi la cele 12 tone de porumb însilozat pentru fiecare vacă, la experiența unor îngrijitori fruntași ca Laza Gheorghe, Lăcătuș Ioan și Dragoș Alexandru, experiență care va fi însușită de toți mulgătorii.

Pînă la sfîrșitul anului vom livra cu circa 200 de hl mai mult lapte decît era prevăzut în plan. Vrem ca tot atîta lapte peste plan să livrăm și în 1961 cînd planul va fi egal cu realizările anului în curs.

AL BALOGH
inginer șef la G.A.S. Salonta

Vești de la corespondenți

De curînd, la gospodăria agricolă de stat Dagîța, raionul Negrești, regiunea Iași, au fost date în folosință noi construcții. La secția Pîncești s-a ridicat un grajd cu o capacitate de 100 de capete vite mari și un saivan pentru oi, iar la secția Cuci un grajd cu o capacitate de 50 capete vite mari.

Pentru a se face economii cît mai mari, muncitorii gospodăriei au prestat numeroase ore de muncă voluntară, săpînd și cărînd pămîntul.

În această muncă s-au evidențiat în mod deosebit tovarășii C. Damaschin, D. Cazimir, St. Pal și mulți alții.

IOAN TRIFAN
corespondent

★

Membrii întovărășirii agricole „9 Mai" din satul Poiana, comuna Severinești, raionul Tr. Severin, cunosc din proprie experiență că mărind suprafețele cu pomi fructiferi și obținînd producții sporite de fructe își creează o importantă sursă de venituri bănești. De aceea, în cursul lunii noiembrie cînd au primit de la secția agricolă a sfatului popular raional Tr. Severin 200 de pomi fructiferi, ei n-au stat nici o clipă pe gînduri, ci sub îndrumarea comitetului de conducere al întovărășirii, au ieșit în număr mare la plantat. Această lucrare a fost executată pe un teren în pantă, bine pregătit.

Printre întovărășiții care s-au evidențiat în munca de plantare a pomilor fructiferi se numără Ion Istrate, Ion Geamănă, Ion Dicu și alții.

Întovărășiții din Poiana sînt hotărîți să extindă și mai mult suprafața de livadă.

GH. BORONTEA
corespondent

★

In raionul Gurahonț, se desfășoară în prezent combaterea dăunătorilor din livezile bazinului pomicol Chisindia și Pleșcuța. In această acțiune lucrează mai multe echipe utilate cu aparatele și materialele trebuincioase.

Executarea în bune condiții a tratamentelor de iarnă și primăvară în livezi, va contribui în mare măsură la obținerea unor fructe de bună calitate. In felul acesta, țăranii muncitori vor fi avantajați prin faptul că vor putea încheia contracte cu statul pentru valorificarea fructelor la prețuri convenabile.

In livada gospodăriei agricole de stat Buteni pe lîngă combaterea dăunătorilor s-au luat măsuri și pentru protecția pomilor pe timpul iernii.

VITALIE MUNTEANU
corespondent

Pe marginea [illegible] scrisori primite de la colectiviștii din Mărculești

(Urmare din pag. 1)

încă de pe acum colectiviștii din Mărculești să îmbunătățească modul de îngrijire al viţelor. În perioada de față, bunăoară, ei trebuie să hrănească zilnic viţeii în vîrstă de la 6 la 12 luni cu următoarele cantități de nutreț: 2 kg fîn de lucernă și borceag, 3 kg sfeclă furajeră tocată, 10 kg porumb însilozat, și 1,5—1,8 kg uruieli de porumb, ovăz și mazăre în părți egale. Tineretul de la 1 la 2 ani va primi în rație zilnic cîte 15—20 kg porumb murat, 1 kg fîn de borceag, 4 kg paie și coceni tocați și stropiți cu soluție de melasă, 4 kg sfeclă furajeră tocată și 1,2-1,5 kg. uruieli de concentrate. Rația zilnică a vacilor va fi formată din 25 kg porumb murat, 6 kg sfeclă tocată, 2 kg fîn de borceag și 6 kg coceni și paie tocate și melasate. În plus, pentru fiecare litru de lapte produs vacile vor primi și cîte 200 de gr de uruieli de porumb, mazăre și orz. O atenție deosebită trebuie dată adăpatului la vreme a animalelor. De asemenea, creta furajeră și sarea sub formă de bulgări nu trebuie să lipsească din rația viţeilor, tineretului taurin și a vacilor de lapte.

În încheiere, dorim ca, cu ajutorul colectiviștilor, să organizăm în anul viitor la pășune o tabără de vară prevăzută cu umbrare, fîntîni și lăptărie. De asemenea, ne vom strădui să-i ajutăm pe colectiviști să țină în mod corect evidențele zootehnice și să aplice în anul viitor metodele științifice de creștere ca, de exemplu: hrănirea rațională a animalelor, mulsul sistematic, masajul corect al ugerului la vaci și juninci, introducerea metodei însămînțărilor artificiale la vaci și folosirea antibioticelor și microelementelor în hrana viţeilor și a tineretului taurin.

PLANTA CARE SE CULTIVĂ	DATA ÎNS.	PRODUCȚIA REZULTATĂ	PERIOADA FOLOSIRII
SECARĂ + ORZ TOAMNĂ	SEPT OCT	110 ha × 15 t/ha = 1650 tone	15 APRIL - 15 IUNIE
LUCERNĂ VECHE (coasa I-a)	VECHE	10 ha × 10 t " = 100 "	1 MAI - 15 "
PĂȘUNE NATURALĂ	NATURALĂ	50 ha × 6 t " = 300 "	" - 15 IULIE
BORCEAG DE PRIMĂVARĂ	FEB MART	50 ha × 15 t " = 750 "	15 20 " - 30 IUNIE
LUCERNĂ (coasa II-a)	–	10 ha × 7 t " = 70 "	20 IUNIE - 20 IULIE
IARBA de SUDAN (cult. dublă)	APRIL-MAI	60 ha × 10 t " = 600 "	5 IULIE - 30 SEPT.
PORUMB DES		60 ha × 10 t " 600 "	" "
MEI (cult. dublă)	IUN-IULIE	15 ha × 6 t " = 90 "	15 AUG - 15 SEPT
LUCERNA (coasa III-a)	-	10 ha × 5 t " = 50 "	20 " - 30 "
SECARĂ + ORZ (cult. triplă)	AUG-SEPT	50 ha × 5 t " = 250 "	1 OCT - 15 NOV
BOSTĂNOASE (pepeni și dovleci)	APRIL-MAI	10 ha × 30 t " = 300 "	15 " - 30 "
NUTREȚURI ÎNTÎMPLĂTOARE (miriști porumbiști, etc.)	–	250 "	–
	TOTAL	5010 tone MASĂ VERDE	

Cum am corelat planul de producție al S.M.T.-ului cu ale G.A.C.-urilor

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. pun în fața S.M.T.-urilor sarcina să-și ridice necontenit rolul de organizator și îndrumător al producției agricole în unitățile deservite. În cei 9 ani de existență stațiunea noastră s-a străduit an de an să traducă în viață sarcinile și hotărîrile partidului cu privire la organizarea și îndrumarea producției agricole în G.A.C. De la bun început trebuie [illegible] existență stațiunea nu reușea să-și realizeze sarcinile planului anual de producție decît în procente de 41—90 la sută. Abia începînd cu anul 1957 S.M.T. Adamclisi a intrat în rîndul stațiunilor care își îndeplinesc prevederile planului cu regularitate, an de an, campanie de campanie.

Principala cauză a nerealizării planului de producție pînă în 1957 a constituit-o faptul că mecanizatorii noștri își desfășurau activitatea într-o rază foarte întinsă, în unități agricole multe, cu teren puțin și foarte fărîmițat. Acum, în zona de lucru avem doar 17 gospodării colective care dețin o suprafață de teren mecanizabil de 18.000 ha. Acest lucru ne permite să ne desfășurăm activitatea de producție în cu totul alte condiții. Gospodăriile colective ne-au asigurat executarea unui mare volum de lucrări mecanizate. Dacă în primul an de existență, bunăoară, volumul total al lucrărilor executate a fost de 9.089 hantri, în acest an volumul total de lucrări realizate de S.M.T. a fost de 97.138 hantri, ceea ce reprezintă 144,82 la sută față de plan, sau o creștere a realizărilor de 10,6 ori față de 1951.

Succesele dobîndite sînt urmarea firească a creșterii numărului de tractoare și mașini agricole cît și a îmbunătățirii calitative a acestora.

La sporirea volumului de lucrări mecanizate, la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de producție ale S.M.T.-ului cît și la dobîndirea de recolte sporite la ha. în G.A.C.-urile deservite a contribuit în mare măsură faptul că între planul de producție al S.M.T.-ului și cele ale G.A.C.-urilor a existat o justă corelație. Tocmai lipsa corelației între planul S.M.T.-ului și cel al gospodăriilor din raza de activitate a fost una din cauzele care au făcut ca în anii anteriori volumul lucrărilor mecanizate executate pe terenurile gospodăriilor să fie mic. Pe atunci noi nu efectuam decît lucrările de bază: aratul, semănatul, într-o mică măsură recoltatul și treieratul. Restul lucrărilor le făceau colectiviștii cu mijloace proprii. Acest lucru însă era în dezavantajul gospodăriilor colective care trebuiau să mențină [illegible] colectiviști în executarea diferitelor lucrări și îndeosebi a celor de întreținere a culturilor, fapt care împiedica dezvoltarea altor ramuri de producție. Executarea unui volum restrîns de munci mecanizate se datorește și faptului că unele gospodării colective, nelămurite fiind, nu înțelegeau marile avantaje pe care le pot avea, lucrîndu-și pămîntul cu mașinile și tractoarele statului. Odată lămurite aceste lucruri, cererile gospodăriilor colective de a li se executa un volum sporit de lucrări mecanizate au crescut. Azi pe ogoarele G.A.C.-urilor mecanizatorii S.M.T.-ului nostru execută un mare sortiment de lucrări, începînd de la pregătirea terenului și însămînțat și pînă la recoltat. Dacă în primii ani de activitate a S.M.T.-ului volumul de lucrări mecanizate la ha. se ridica la 1,5—2 hantri, în prezent noi executăm peste 4,5 hantri pe hectarul fizic. De unde acum 3—4 ani de pildă, noi abia începeam să prășim mecanic unele mici suprafețe. În 1960 am executat această lucrare pe o suprafață de 17.254 ha. dînd cîte 3—4 prașile și făcînd numai lucrări de bună calitate. Bineînțeles că pe terenurile mai accidentate prășitul s-a făcut cu mijloacele proprii ale G.A.C.-urilor.

Ca urmare a corelării planului de producție al S.M.T. cu planurile de producție ale G.A.C.-urilor și deci a executării întregului complex de lucrări agrotehnice mecanizate, gospodăriile colective nu au avut decît de cîștigat, dobîndind recolte bogate. La toate culturile, griu, porumb, orz, floarea-soarelui etc. pe întreaga rază de activitate, planul a fost depășit.

Fără îndoială că dobîndirea de recolte bogate în gospodăriile colective mai trebuie pusă și pe seama bunei organizări a brigăzilor de tractoare, toate permanentizate la locul de muncă, colaborării perfecte între acestea și brigăzile de cîmp ale gospodăriilor colective, precum și folosirii raționale a utilajului în campanii.

Pentru 1961, călăuzindu-ne după expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie—1 noiembrie 1960 în care se arată că „Munca S.M.T.-urilor trebuie apreciată după calitatea lucrărilor executate, după producția obținută la hectar pe terenurile lucrate de ele", am luat o seamă de măsuri, începînd cu întocmirea planului de producție cu cele ale G.A.C.-urilor din zonă, în 1961 S.M.T. Adamclisi va trebui să asigure executarea în cele 17 G.A.C.-uri a unui volum de lucrări de 85.480 hantri, cu 18.300 hantri mai mult ca în 1960. Creșterea volumului de lucrări se datorește pe de o parte înzestrării stațiunii cu noi mașini și tractoare, iar pe de alta sporirii complexului de lucrări ce se vor executa în cîmp. Aceasta deoarece, pe linia îndeplinirii rolului de organizator al S.M.T.-ului, noi am stabilit de comun acord cu conducerile acestor unități ce anume plante vor fi cultivate, pe ce suprafețe, cît și producția planificată (care va fi în orice caz mai mare decît în 1960) ținînd bineînțeles seama de recoltele obținute în ultimii 2—3 ani, de posibilitățile reale ale gospodăriilor colective, de sprijinul S.M.T.-ului. În 1961 noi vom asigura mecanizarea integrală a arăturilor, semănatul va fi mecanizat în G.A.C.-uri în proporție de peste 95 la sută, prășitul — circa 96 la sută, iar recoltatul păioaselor — peste 98 la sută. Pentru dobîndirea de recolte tot mai bogate, prin înțelegerea stabilită între S.M.T. și gospodării și prin contractele ce au și fost încheiate, noi vom asigura în anul viitor și mecanizarea întreținerii semănăturilor de toamnă prin grăpatul unei suprafețe de 7.600 ha. cu grapele reglabile precum și 4.500 ha. cu sapele rotative. La prășitoare, în afară de prașilele propriu-zise se vor mai da 2 prașile oarbe ce se vor executa cu sapa rotativă pe 12.700 ha. De asemenea, pentru adîncirea stratului arabil s-a prevăzut ca în 1961 să executăm pe o suprafață de 5.239 ha. arătura cu plugurile echipate cu scormonitor.

Toate acestea, rezultate de pe urma bunei corelări a planului de producție al S.M.T.-ului cu cele ale G.A.C.-urilor deservite, chezășuiesc dobîndirea în anul viitor a unor recolte tot mai bogate la hectar.

Ing. **OPREA VALERIU**
agronom șef
Ing. **PĂTRAȘCU ION**
planificator la S.M.T. Adamclisi, Regiunea Dobrogea

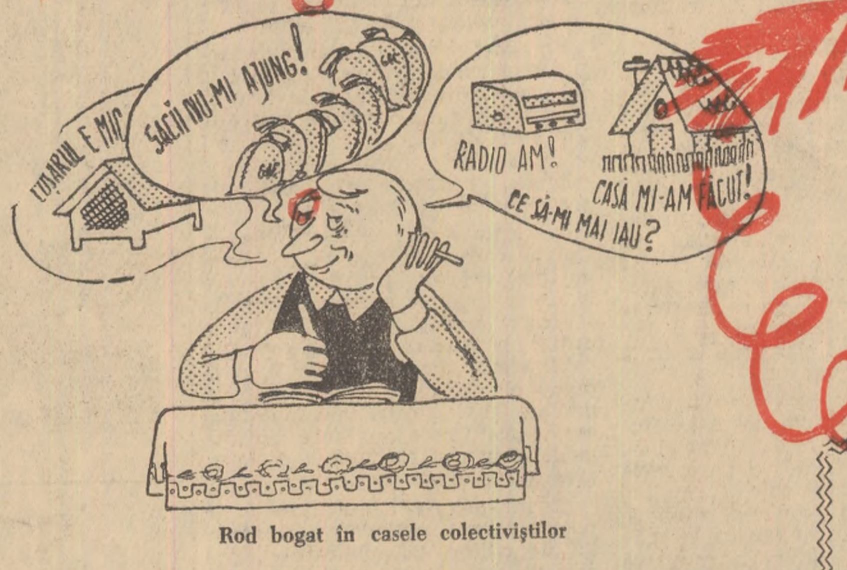
MULGATORI FRUNTAȘI

Gospodăria agricolă de stat Reghin, Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară a dezvoltat mult în ultima vreme ferma de vaci. Printre muncitorii care lucrează cu multă rîvnă pentru dezvoltarea sectorului zootehnic se numără și mulgătorii fruntași Negrea Niculae, Oprea Zaharia și Tăbăran Ion de la secția Suseni care au îndeplinit cu mult înainte de termen planul anual la producția de lapte.

Foto: ST. ALBESCU

La mulți ani!

Din cronica anului 1960

Rod bogat în casele colectiviștilor

Pînă și cei mai bătrîni au făcut noi prietenii de care nu se mai despart cît e ziua de mare.

Sorcova

— Sorcova, vesela —
Ieșiți, frați agricultori,
Că ne vin colindători!
— Cine vine, nea Ilie?
— Anul Nou cu bucurie!
Musafirul cel mai drag
A trecut al casei prag!
— Ce ne facem, nea Ifrim?
A venit? Cum îl primim?
— Scoate niște tescovină,
Brînză, ouă și slănină
Să-l primim cu masa plină —
Masă mare și bogată
De casă îmbelșugată
Cum e la colectiviști!
Aoleu, da' greu te miști!
Hai noroc, băiete dragă,
Ia stai jos, că nu-i de șagă!
Dar... eu parcă aș jura:
Te cunosc de undeva!
Acum știu, pe legea mea!
La multe fabrici din țară
Ai venit... de astă vară!
Și chiar și aici la noi
Cînd fu munca mai în toi,
Pot să-ți spun, măi frățioare,
Că în unele sectoare
De-astă toamnă nea Budău
Meșterea... în contul tău!
Noroc și bine-ai venit!
Să ne fii an fericit
Să mărim din nou la anul
Încă de trei ori saivanul,
Crescînd doar oi merinos
Care sînt mai de folos
Ca un nesecat tezaur
De oi cu lîna de aur!
S-avem în gospodărie
Tot belșug și bucurie —
Și în grajd, cum se cuvine,
Vaci cu ugerele pline —
Pînă-n '65, băiete,
Scroafele noastre să fete
Mulți godaci și godăcei
Cu carnea plină pe ei —
Și cu ochii cît tot vezi.
Să ne pierdem în livezi —
Să avem la cereale
Milioane de chintale
Și cînd o fi pe ogoare
Suta de mii de tractoare
Și zeci de mii de combine
O să fie, măi frăține,
[illegible]

VALERIU FILIMON

Hora colectiviștilor

— Hai să-ntindem hora mare
De belșug și bunăstare
Și de zile fericite
Pe ogoarele unite
C-am muncit, neică Istrate,
Cu metode avansate
Și-am avut recolte mari —
Trageți hora, gospodari!

— Păi, de pui sămînță bună,
Rod îmbelșugat se-adună
Și în productivitate
Și de bună calitate
Iar atunci, măi frățioare,
Crește ziua în valoare
Și venit mai mare ai —
Trage hora, nea Mihai!

— La-nceput gîndeam, măi fine:
O fi bine, n-o fi bine?
Da' apoi m-am luminat
Unde sînt mai cîștigat
Și aici dac-am venit,
Case noi mi-am construit
Și cămara mea e plină —
Trage hora, nea Băghină!

— Mie altă vorbă-mi vine
Despre lotul de porcine
Ce s-a dezvoltat vîrtos
An de an cu mult folos
Și azi în gospodărie
Avem înc-o bogăție
Vreo trei sute de grăsuni —
Trageți hora, oameni buni!

— Să nu uit o vorbuliță
Despre mîndra Smărăndiță,
Prima noastră mulgătoare
Ce-a muls vacile tot anul
Depășindu-și de mult planul
Cu trei sute de găleți —
Trageți hora, măi băieți!

— Hai să-ntindem hora mare
Pe întinsele ogoare
Și să crească, să tot crească
Averea noastră obștească
În bovine și porcine,
Stupi și păsări și ovine
De la an la an mai bine
Cu venituri tot mai mari —
Trageți hora, gospodari!

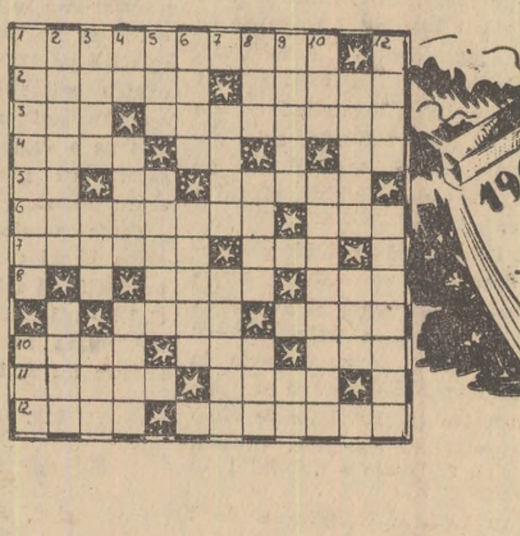
F. VICTOR

Mîine anul se-nnoiește

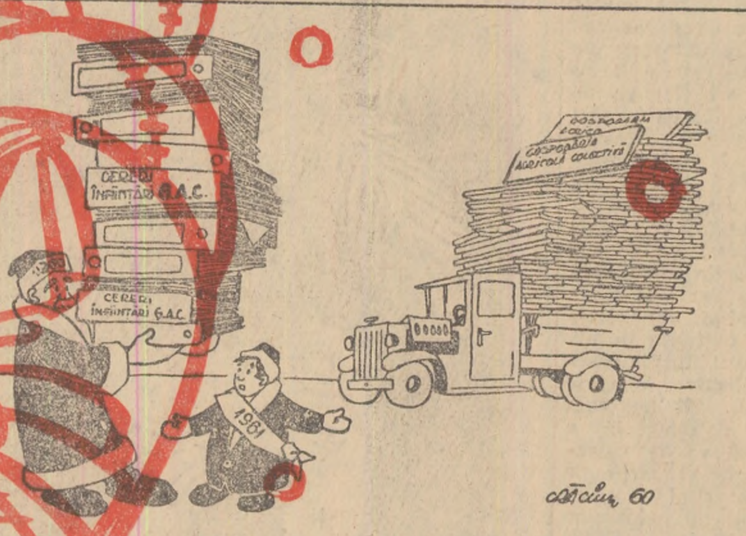
ORIZONTAL: 1) Acest careu de sărbătoare începe, iată c-o urare 2) El trimite-n plicuri mici, ilustrații la amici — Chiar și ele de Anul Nou, celor dragi se dau cadou 3) Anual vine-ntre noi, cînd petrecerea e-n toi — O petrecere serbată numai... la un an odată, 4) Vorba asta-n minte țin, că-i loc de păscut ovin, — Orișicine a învățat, e un număr prescurtat. — Dumnealui știe o lume, este socotit pronume. 5) Eu un an de-am inversat, de-un simbol chimic am dat — Fratele gramatical, al lui patru orizontal — O găsim în geografie și în raft la librărie 6) E un minunat tablou, întîlnit de Anul Nou — Vorba ce urmează aci, din gramatică o știi 7) Braț de brad iluminat, cu cadouri încărcat — Îl re- [illegible] omăt. — Ființă cu respect și stime, sub alt nume în vechime. 9) Patru litere doar are, și-nsemnează cinste mare — Pe brad e reprezentată, pe un șomoiog de vată. 10) Nelipsit la carnaval, revelion, sau chiar la bal — În botanică-i trecut, și la Aprozar vîndut — A trimite un gînd de bine prin răvaș cum se cuvine. 11) Pui în pom, pe rămurele, diferite jucărele — E festiv în orice case, cu umor și cu răvașe. 12) Cînd faci prăjituri de casă, trebuie lîmîia... — Personajele de basme, plăzmuite din fantasme.

VERTICAL: 1) Brazilor de pe podele, astăzi nu lipsesc nici ele — Moș Gerilă ce-o veni, îl aduce la copii 2) Prăjitura cea servită, cu vanilie-i garnisită — O găsiți dragi cititori, la satiră și umor. 3) Deși nu-i cameră frate, este plină de bucate — E la urmă dar vezi tu, nu are vo- [illegible] că e mare la ureche, este nota Do mai veche — Și acum mă odihnesc, dup-o zi care muncesc — Are o singură carieră, ea spectacole oferă. 5) E pronume posesiv, ce arată colectiv — Este la radiologie, și-n cinematografie. 6) Agățat în pom se știe, e precis de jucărie — Vorba asta e pe semne, suplimentul de la lemne. 7) În noaptea de Anul Nou se aud la microfon — Pomii ăștia pasă-mi-te, au și nuci, dar... poleite. 8) Astea le cunoaște-oricine că... sînt arme de albine — Două note scrise-odată și vă prezentăm o fată — Mi se spune așa măi frate, cînd sosesc pe neașteptate. 9) Uite-o floare de grădină folosită-n medicină (PL) — Îl găsim pe hipodrom și la orice camion. 10) Altă floare de grădină, însă fără rădăcină — Stau pe masă în salon, la meniul de revelion. 11) Sumă de bani adunată și la C.E.C. apoi păstrată — Fruct gustos și parfumat, ce în pom stă agățat. 12) Masă pusă de-amfitrion, în ajun de revelion — Invitați și invitate, sînt de Anul Nou.

MARCEL RANTZER

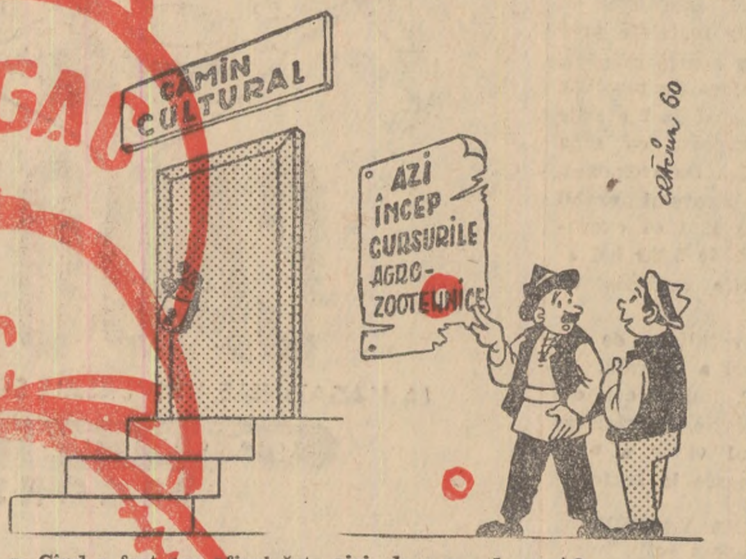

ANUL 1961: — Cum, crezi că nici pentru început n-o să-mi ajungă firmele astea?

În unele comune din raioanele Botoșani, Ineu, Cluj, cercurile agrozootehnice nu și-au început de fel activitatea.

— Cînd a fost pus afișul ăsta aici, de e așa de uzat?
— Atunci cînd trebuia să înceapă cursurile!

Desen de C. CRĂCIUN

Daruri occidentale

Așa precum îi șade în obișnuință,
Gerilă moșul, pentru un moment
Își părăsi străvechea-i locuință,
Să-mpartă daruri și în Occident.

De pildă, în călătoria-i mare
Sosind la Londra-nvestmîntată-n cețuri,
Aduse-n tolbă niște ascensoare,
Ca să ajungă oamenii... la prețuri.

La Bonn, dorind să facă bucurie
Lui Strauss, moșul nostru de îndată,
I-a dat soldați din plumb, de jucărie,
Că el tot vrea să aibă multă-armată.

Și în Iordania, din prevedere
Bătrînul oferi din sacu-i plin
Puțin vin tonic, să ma[...] putere
Pe tron „anemicului" [...]ussein.

Iar cînd apoi, bătrî[...]ul cel cu plete
În insula Taivan gr[...]bit sosi,
Nici gînd să le împar[...] marionete.
Doar e acolo una: C[...]an Kai-și.

Venind pe țărmul Statelor [...] Unite,
El își schimbă vestmîntul s[...]ău de blană,
Că roșul pe la dînșii, pasămite,
E o culoare anti-americană.

Și-n timp ce își vedea de ale sale,
Poliția-l privea bănuitor.
Deh, moșu-avea în tolbă portocale,
Aluzie la sateliții lor.

V. D. POPA

Răvașe

UNUI FRUNTAȘ LA ÎNSĂMÎNȚĂRI

E fruntaș la-nsămînțări.
Treaba-i merge strună.
Iată vezi flăcăul ăsta
E... sămînță bună!

SLUGARNICULUI

Cînd fu să-nchidă ochii Ploconeală,
Grăi c-un zîmbet trist și gînd hai-hui:
„Eu aș muri, dar ce-o să zică șeful
Că mi-am permis s-o iau... -naintea lui?"

UNUI LĂUDAROS, ÎN NOAPTEA DE ANUL NOU

Spunîn[...]-i operativ
Și că n[...]i nu-l întrece,
Lauda-i [...]a motiv:
Dînsul în[...]ea... cît zece!

Colectivistului Ion M. Stoica din comuna Ghimpați, raionul Răcari, care a avut 800 zile muncă.

„Bun venit!" ei te întîmpină
[...] pragul colectivei le-ai pășit.
[...] însă n-a fost într-o doară,
[...]i ales mereu cu.. Bun venit.

UNUI [...]IFAT

Ca s-ajung la n[...]u,
Am să urc... sus, [...]ahlău.

UNUI AGRONOM BIROCRAT

Cum d[...]s, din ce pricini,
Agrono[...]
Ag[...]ădăcini?
Că doar n[...] aici în sat,
Nici odată n-am arat.

DACĂ AM GĂSI UN SUBIECT...

Se spune că unde-i unul nu-i putere. O fi adevărat, dar noi sîntem doi inși, puterea ar trebui deci să crească, numai că pe hîrtie nu se vede de fel. Paginile rămîn albe ca laptele, iar ideile nu se prea îngrămădesc de fel. Știm doar atît că trebuie să scriem ceva vesel și cît mai grabnic pentru pagina de Anul Nou. Dar ce anume, la care problemă să ne oprim?

— Ce-ai zice dacă am scrie despre construcții zootehnice? îi spun eu. Am văzut astă vară două grajduri la G.A.S. Periș, tocmai bune pentru un foileton.

— Dacă-s bune pentru foileton, înseamnă că nu-s bune pentru vaci.

— Nu prea sînt bune, că podeaua e numai gropi, de parcă-i leit drumul de la Brăniștea la Liești, și în plus, acoperișul cu bitum se topise de căldura soarelui și curgea ca marmelada dintr-un borcan umplut cu vîrf.

— Și cine a făcut construcția asta de mîntuială? Nu cumva T.R.C.L. București?

Dacă am văzut că colegul meu ghicise totul, parcă mi-a pierit cheful să mai scriu despre grajduri.

— Și totuși n-ar strica să ne gîndim mai mult la problemele de zootehnie, insistă el. Am eu un exemplu strașnic. La gospodăria colectivă din comuna Glodeanu Sărat, raionul Mizil, vacile nu sînt adăpate și nici mulse la timp. Ba, fiindcă îngrijitorii pleacă deseori hai-hui, le mulge cine se nimerește prin apropierea grajdului. Vai de bietele vaci.

— Oricum, o duc mai bine ca ale gospodăriei colective din Zamostea, regiunea Suceava, fiindcă stau totuși în grajd. Astelalte stau într-un saivan ca vai de ele. Brigadierii le lasă paie și coceni și pleacă pe unde-i taie capul.

Cu acest exemplu l-am dat gata pe colegul meu. Îi citesc supărarea pe întreaga față.

— Și președintele nu știe de toate astea? El ce face?

— Stă toată ziua la bufet, la „o țuiculiță". De „ocupat" ce e, nu vine uneori cîte 2—3 zile pe la colectivă.

Urîtă treabă. Cînd te gîndești să scrii despre un asemenea ins simți că parcă ți se strepezesc dinții. Așa că îmi mărturisesc gîndul:

— Eu zic să-l lăsăm în plata... adunării generale. Cred că ea o să țină seama de preferințele lui Toader Prisăcaru pentru... țuică și nu pentru lapte și va lua măsuri întregi, nu... jumătăți. Că altfel n-ar avea efect.

Așadar, iar trebuie să căutăm ceva. Dar ce anume? Cu învățămîntul. Păi ăsta merge, în general, bine. Și apoi de unde scoatem totuși partea veselă?

— Ce-ai zice, propun tot eu, să scriem ceva despre felul cum s-a deschis Festivalul filmului pentru sate în comuna Ianca? În timp ce filmul rula în sală, la ușa căminului cultural se juca „Nuneasca".

— Te pomenești că la Ianca rulează film în relief sau circoramă? întreabă entuziasmat colegul meu.

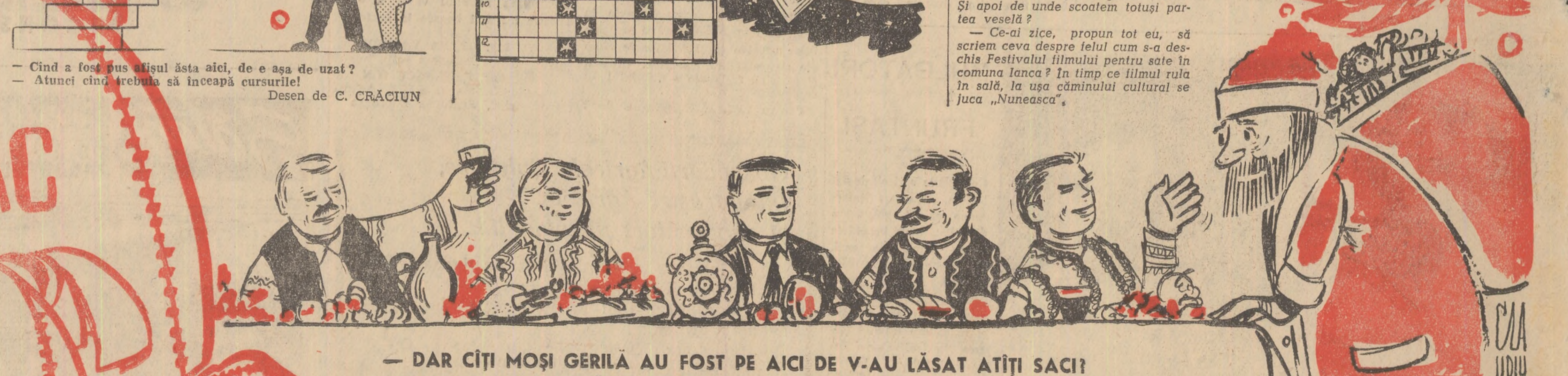
Prea te arunci și tu cu presupunerile, ce naiba. Așa ceva n-avem încă nici la București. În schimb, spre deosebire de Capitală, la Ianca, sala cinematografului este adeseori închiriată pentru nunți. Așa că nașul vine la operator și-i spune: „Ai și film agricol?". „Am". „Cum îi zice?", „Să înflorească livezile", „Bine, bre să înflorească și ele, că eu n-am nimic împotrivă. Da' la primăvară, că acum avem nuntă. Nu-l mai da, că-ți dau eu două chile de negru vîrtos". „Dar ce mă fac că mai am un documentar?" „Aluia cum îi mai zice?" „Podgoriile Romîniei". „Bravo neică, p-ăsta îl rulăm diseară, că poate nu ne-ajunge vinul".

— Și din toată întîmplarea asta „Cine a ieșit mai bine la socoteală?"

— În nici un caz... Festivalul filmului pentru sate. Și acum spune: la ce ne oprim? Ai vreo idee, ceva... o glumă bună cu care să începem? Fiindcă dacă ar fi după mine, tot mai bună parcă era întîmplarea cu grajdurile de la Periș. Să știi că nu erau rele ideile. Așa că pe mine să mă scuzi, că am un alt articol urgent. Scrie-le singur, că doar tu le-ai propus. Precis că or să aibă haz. Ce mai, erau niște idei grozave. Salutare!

Așa mi s-a întîmplat că n-am reușit să scriu nimic despre toate cîte mi-au trecut prin minte o zi întreagă. Deși, nu erau idei rele. Bo, dacă stai să te gîndești ce schiță ar fi ieșit din fiecare.

LUCIAN CURSARU

— DAR CÎȚI MOȘI GERILĂ AU FOST PE AICI DE V-AU LĂSAT ATÎȚI SACI?
— UNUL SINGUR, ASTĂ VARĂ, DAR BOGAT: G. A. C.-UL!!!

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"